

หลักสูตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้วางหลักสูตรเอาไว้: ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ สามเณรต้องเรียนปริยัติและก็ต้องปฏิบัติให้มีประสบการณ์ภายใน ต้องศึกษาเรื่องศีลสิกขา จิตตสิกขา ปัญญาสิกขา เรียนจบปริญญาแล้วต้องให้ได้บรรลุมรรคผล นิพพาน ได้วิชา ๓ วิชา ๔ อภิญญา ๖ หุติพย์ ตาทิพย์ ระลึกชาติได้ มีมโนยิทธิ มีฤทธิ์ทางใจ แสดงอิทธิฤทธิ์ได้ ทำอภิสวักเสลให้สิ้นไป นี่หลักสูตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วางไว้อย่างนี้

ผู้เป็นแสงสว่างแก่โลก

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ปริญญาในทางธรรม มี ๓ คือ

๑. ญาตปริญญา แปลว่า ความรอบรู้ในสิ่งที่ควรรู้ รู้เรื่องดับทุกข์ไปพระนิพพาน
๒. ปหานปริญญา แปลว่า ความรอบรู้ในสิ่งที่ควรละ
๓. ตีรณปริญญา แปลว่า ความรอบรู้ในสิ่งที่ควรพิจารณา

เมื่อได้ศึกษาจบปริญญาในทางธรรมแล้ว ไม่มีลาสิกขา จะต้องเป็นแสงสว่างให้เกิดขึ้นแก่โลก เหมือนดวงอาทิตย์ ที่ให้ความสว่างต่อโลก จะต้องบำเพ็ญประโยชน์ต่อโลก

ใช้ว่า...เราไม่เคยเรียน

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ที่จริงการเรียนแบบทางโลก ไม่ใช่เราไม่เคยเรียน แต่เราลืมไปแล้ว เพราะว่าเวลาเราเกิดใหม่ เราลืม เราเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร มั่นยาวนานมาก นับภพนับชาติไม่ถ้วน เป็นมาหมดแล้ว แล้วทำไมจึงยังมาอยู่อยู่กับของเดิม ไม่ไปไหนสักที อันนี้ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

โลกขาดเนื่อนาบุญไม่ได้

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

โลกขาดเนื่อนาบุญไม่ได้ ถ้าโลกขาดเนื่อนาบุญ ชีวิตของชาวโลก ยังจะต้องทนทุกข์ทรมานอีกยาวทีเดียว แต่ถ้าหากว่า ยังมีเนื่อนาบุญอยู่ในโลก ชาวโลกเขาได้มีโอกาส ได้ทำบุญ เท่ากับย่นระยะเวลาในวัฏฏะกัน ให้มันเหลือสั้นลงมาเรื่อย ๆ

ลูกเนรเป็นเนื่อนาบุญ เป็นแหล่งแห่งบุญ ที่มนุษย์และเทวาเขาจะดักดวง แล้วก็แหล่งแห่งความรู้ ที่มนุษย์และเทวดาอยากจะได้ศึกษา